BEUKEN
UIT DE KAST

Herfstupdate van de autonome Beuken van Burgst
18 november 2026, Boomfeestdag

Deze update is tot stand gekomen mede dankzij

- Input door bewoners uit de omgeving van de Burgstsedreef;
- Aanvullingen door deelnemers aan de rondleidingen;
- Bijdragen van VO school Graaf Engelbrecht;
- Gesprekken met medewerkers van de gemeente Breda;
- Reacties n.a.v. Community Stad in een Park;
- Gerapporteerde waarnemingen.

Er is veel Hart en Ziel voor ons als Beuken.

Relatie weer in het openbaar

We zijn ontzien en we krijgen aandacht!

Als autonome Beuken roeren we ons op deze mooi herfstige Boomfeestdag nog net even voor we aan onze winterrust beginnen. Wind en regen hebben er voor gezorgd dat veel blaadjes vielen en onze silhouetten weer eens goed in beeld komen.
Zo kregen we scherp zicht op één van ons die een innige relatie heeft met een eik (zie foto 1). Het gaat ze al heel lang goed en we zijn nieuwsgierig hoe lang ze het nog bij elkaar uithouden.
Vandaag hielp wat zeer zwaar materieel ons een handje mee om in beeld te komen. Het allerbeste nieuws is daarbij uiteraard dat **onze "jonkies", op een enkeling na, gespaard zijn gebleven en de ruimte hebben gekregen**. Zie de foto's. We verbergen onze zorg over het steeds meer in het zonnetje staan en we verbijten de pijn door het zware materiaal dat over onze wortels reed. En we zijn gewend dat er in zulke situaties wat van onze hele jonkies worden geofferd. Wat ons betreft hadden die best voorzichtig uitgegraven mogen worden voor herplant elders. Ze hadden toch maar mooi ons genetisch materiaal. Maar we kunnen er mee leven.
We zijn blij met de vele bezoeken van groepen mensen, fijn dat veel van die mensen onze zaden hebben opgeraapt met de bedoeling om te gaan zaaien en uitplanten. We vinden het fantastisch dat er op de bijeenkomst van de community Stad in een park veel aandacht is geweest voor ons en dat daar ook beukennootjes zijn uitgedeeld om te zaaien.

Links op de foto de gespaarde jonkies

Zwaar materieel over de wortels

Zo zijn onze contouren

We gaan onze winterrust in met het gevoel dat **velen van ons er over 100 jaar, een eeuw dus, nog staan**. Ongetwijfeld zijn er dan van de echte veteranen onder ons geen meer over. Maar het ligt voor de hand dat onze jonkies uit 1984. we hebben die de ***SjefHein rij*** gedoopt (de visionaire vaders van deze aanplant), er dan nog volop staan.
Onze deels nog jongere jonkies passen volstrekt bij deze tijd: Rewildend en buiten verband maar inmiddels wel organisch met elkaar verbonden generaties. We noemen deze groep maar de ***Annettegroep***, naar één van de planters.
Inmiddels hebben we ons plan voor de 50 van Burgst gelanceerd en we gaan **tijdens de winterrust dromen van een boomfeestBeukplantdag 2027 als afsluiting van het feest 50 jaar Haagse Beemden.**
We weten dat mensen niet zo winterrustig zijn en juist druk in de weer zijn met graven en planten. We nemen aan dat er tot de lente, 20 maart, feestelijke afsluiting van het boomplantseizoen, de tijd is om te werken aan een Beukenbeheersplan zoals toegezegd. Dan kunnen we met groeikracht en vertrouwen de toekomst aan.

Links:Rewildend en buiten verband.

P.S. Niet over Beuken ☺

Wij als Beuken zijn kind aan huis in dit deel van de Haagse Beemden en we hebben langzamerhand een mensenkinderlijke kijk omwikkeld op onze directe leefomgeving.
We zien dat heel veel wandelaars, fietsers, hondenuitlaters, spelende kinderen en natuurliefhebbers langzame en genietende gebruikers zijn van het Groene Haagse Beemden Hart. Maar we zien ook de knelpunten ontstaan. Dit deel van de Burgstsedreef krijgt steeds meer te maken met “snelverkeer” van fatbikes, pakjesauto’s, maaltijdbezorgers, recreanten en mensen die ter plaatse iets moeten doen.
De situatie van het natuurlijk bedaarde geven en nemen op de asfaltstrook loopt op zijn eindje. Veel snelle en vaak geïrriteerde gebruikers (het is ver om voor bestellers) van de Burgstsedreef zijn in de veronderstelling dat de Burgstsedreef gewoon een 50 kilometerweg is. Er zijn geen signalen, verkeerstekens dat dit anders zou zijn. Vooral voor de berijders van fatbikes is het verleidelijk om het zeer lange rechte stuk asfalt te gebruiken als testcircuit. De kans dat wij als Beuken geraakt worden door ontsporend verkeer achten wij klein dus dit zal onze tijd wel duren. De kans dat er een ongeluk gaat gebeuren lijkt ons groot. En daar houden mensen niet van. Overigens krijgen wij ook berichten door van andere bomen maar we hebben het al druk genoeg met onszelf. Dus of de kersenboomgaard vergroeid tot een eikenboomgaard (zie foto) weten wij niet. En of het nou wel of niet goed gaat met de Constantijn Koningslinde van 1993 weten wij ook niet.

Vanuit de monumentale Beukenhaag

Als monumentale Beukenhaag houden we een oogje in het zeil bij het Burgstbos. Wij zijn alles en iedereen erkentelijk voor de rust en het landschap waarin wij thuis mogen zijn. We bespeuren dat volwassen mensen zich druk maken over mobieltjes, games en AI waardoor kinderen op jonge leeftijd al scherm-. knopjes- en toetsjes verslaafd worden. Maar voor wie dat anders wil…. We zien ook dat die jeugd weer weinig mogelijkheden krijgt om zich uit te leven in de vrije natuur. De laatste tijd stort een gedeelte van de wat jongere jeugd, vooral de jongens, zich in de Haagse Beemden weer op vissen. Een trend, een beetje rondkijken en je ziet ze regelmatig staan op bruggetjes, aan de kant van het water. Kennelijk een natuurlijke behoefte aan slow en avontuur. Vuur en het bouwen van hutten staat ook hoog op de wensenlijst maar waar kan dat verantwoord? Modder heeft ook aantrekkingskracht.
Als ideaal speelgebied zijn we blij dat kinderen zich onder onze ogen nog kunnen uitleven zonder gedoe. We realiseren ons overigens het wankele evenwicht want dit kan alleen zo gebeuren omdat de speeldruk niet te groot is en mensen er met elkaar wel uitkomen. (Beetje jammer van het zwerfvuil, dat dan weer wel).
We zijn benieuwd hoe dat straks gaat in de nieuwe landgoederenzone maar we zijn in ieder geval blij dat het modderpad en de poelen blijven.
Ook wij gaan als monumentale Beukenhaag de winterrust is en wij zijn meer van dromen dan van drones. We hopen in de lente weer op sapstroom te komen in een omgeving waar we nu zo blij mee zijn en waar genieten gedeeld kan worden.

Constantijn Koningslinde (1993)

Hut in het hazelaarsbos bij Burgst